

ningsforslaget, som er fornuftige. Det er faktisk, fordi jeg føler, at vi med de initiativer, et Folkeeting allerede har taget, er ved at skabe forudsætningerne for at indfri nogle af dem.

Det er ikke gjort med et fingerknips. Det kræver, at der er central fokus. Det vil jeg også gerne sætte. Men jeg vil meget gerne undgå den situation, at vi nu skal have centralt fokus og en national handleplan og national følgegruppe på giggt, på diabetes, på KOL etc., når de værktøjer, der skal til for at løse de her patienters udfordringer, i virkeligheden langt hen ad vejen er de samme for de forskellige sygdomskategorier.

(Kort bemærkning).

Lone Møller (S):

Nu håber jeg bestemt ikke, vi skal skændes om det her. Jeg kan da høre, at vi på mange stræk bestemt er enige, og jeg skal da også takke for den her udredning. Den har jeg da læst med interesse og er meget enig i nogle af de anbefalinger, der står.

Den svaghed, der jo er, er, at der er mange pæne ord, men at der ikke er ret meget konkret handling bag ordene. Det, jeg så lytter mig til at ministeren siger, er, at det er det, man så nu skal til at i gang med.

Kl. 20.30

Jeg ved også, ministeren har en tyrkertro på, at den nye kommunalstruktur løser alle forebyggelsestiltag i dette land. Så kan jeg ikke undlade at spørge ministeren: Hvorfor er der ingen konkrete forpligtelser for kommunerne til at implementere nogle af de anbefalinger her, som er meget, meget fornuftige?

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg har ikke nogen tyrkertro; nu vil jeg sige, at ordets betydning fortaber sig i min barndoms lærdom, men jeg har altså ikke nogen firkantet, fast tro på noget som helst, men jeg har en opfattelse af, at hvis man vil noget, så er der mange forudsætninger, der skal være til stede på en og samme tid.

Der skal være den rigtige organisatoriske opbygning, det får vi nu. Der skal være de rigtige incitamenter, det får vi nu. Men så skal der selvfølgelig også være den rigtige viden til, at de, der nu får et nyt ansvar, kan arbejde med det, og det får vi også nu.

Det er jo sådan set ideen med de standardiserede forløbsprogrammer at lave sådan en slags

abstrakt, konkret best practise på, hvad der er det ideelle patientforløb inden for forskellige kronikersygdomme, og så stille den viden til rådighed, ud fra hvad der måske så er en tyrkertro på, at de, der er valgt ude i regionerne til at bygge et godt sundhedsvæsen op, de, der er valgt ude i kommunerne til at drive deres kommune godt, og de, der er ansat begge steder, sådan set har den samme interesse, som fru Lone Møller og jeg har. Så bibragt den rigtige viden og givet de rigtige tilskyndelser vil de sådan set, ligesom fru Lone Møller og jeg, fremme den her sag.

(Kort bemærkning).

Lone Møller (S):

Skal jeg forstå det sådan, at ministeren siger, at de standardiserede forløbsprogrammer, vi nu skal i gang med, vil blive væsentlig mere forpligtende end bare de hensigtserklæringer, som der er i rapporten? Så er vi jo kommet et langt stykke ad vejen.

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Nu skal vi passe på, at vi ikke centraliserer og fjernstyrer alt, hvad der foregår i den offentlige sektor. Det er jo meget tankevækkende, for da vi lavede kommunalreformen, var det mig, der blev beskyldt for centralisering, og hver gang vi har et konkret tema, så er svaret fra oppositionen: Lad os få nogle regler, lad os sætte dem igennem.

Vi har en rollefordeling her, hvor vi får nogle nye aktører ind, som vi forpligter på at forpligte hinanden. Der skal laves sundhedsaftaler mellem kommune og region. Det, der er vores opgave, er at putte den viden ind bl.a. ved nogle standardiserede forløbsprogrammer, og ud fra hvad der er evidens for virker, og hvad der er evidens for ikke virker og sådan noget, stille den viden til rådighed.

Så må vi da tro på og give det en chance, at de mennesker, der sidder med det egentlige ansvar derude, og som i øvrigt skal modtage vælgerne dom hvert fjerde år, ligesom os herinde har en interesse i at omsætte det til noget, der er forpligtende. Instrumenterne er der jo.

Det er en lovgivningsmæssig forpligtelse, at man i mødet mellem kommune og region skal aftale, hvordan der bygges bro sektorerne imellem. Det skal man gøre, og hvis vi så i fællesskab kan udvikle noget viden om, hvordan det bedst tænkeligt sker, så må vi da sådan set gå ud fra, at